

Doslo 26.6.
2007

III. ÚS 794/06

2007

A



ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Svazu vyhnanců z Brd, o. s., zastoupeného JUDr. Lucíí Ševčíkovou, advokátkou v Brně, Bašty 2, ze dne 30. 9. 2006 (směřující proti rozhodování Okresního soudu v Příbrami v restitučních věcech členů tohoto občanského sdružení), **takto**:

Ústavní stížnost se **odmítá**.

Odůvodnění

Podáním ze dne 30. 9. 2006, označeným jako ústavní stížnost, se stěžovatel domáhal toho, aby Ústavní soud vydal nález, kterým by zrušil všechny rozsudky, které „nejsou opřeny o § 10 zákona č. 169/49 Sb. ve věci restituce v Brdech“.

Vzhledem k tomu, že toto podání nesplňovalo formální náležitosti a podmínky jeho projednání, jež plynou z ustanovení § 30 odst. 1, § 31 odst. 2, § 34 odst. 1 a § 72 odst. 6 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), vyzval Ústavní soud stěžovatele dopisem ze dne 4. ledna 2007, aby odstranil vady návrhu.

Pokud Ústavní soud pomine následná podání stěžovatele, učiněná bez právního zastoupení, jež nemohou mít žádnou relevanci (viz § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu), pak teprve dne 9. 5. 2007 obdržel plnou moc, kterou stěžovatel zmocnil k zastupování v řízení před Ústavním soudem výše uvedenou advokátku, a připsal, v němž právní zástupkyně stěžovatele Ústavnímu soudu mimo jiné sděluje, že od stěžovatele samotného se jí nepodařilo získat informaci, proti kterému konkrétnímu pravomocnému rozhodnutí má jeho návrh směřovat, kdy mu takové rozhodnutí bylo doručeno, a že ani neobdržela kopii tohoto rozhodnutí, a také že stěžovatel trvá na tom, že návrh směřuje proti Okresnímu soudu v Příbrami, kde soudci údajně nerozhodují v souladu se zákonem a svá rozhodnutí opírají o podvrhy znaleckých posudků.

Dle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu je ústavní stížnost oprávněna podat fyzická nebo právnická osoba podle čl. 87 odst. 1 písm. d) Ústavy České republiky, jestliže tvrdí, že pravomocným rozhodnutím v řízení, jehož byla účastníkem, opatřením nebo jiným zásahem orgánu veřejné moci bylo porušeno její základní právo nebo svoboda zaručené ústavním pořádkem.

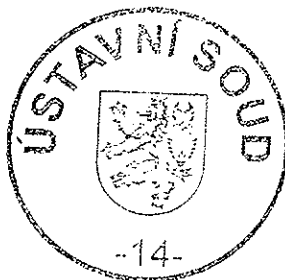
Stěžovatel, jak patrně z obsahu ústavní stížnosti a jejích příloh, účastníkem žádného soudního řízení, ze kterého vzešla (eventuálně) napadená rozhodnutí, nebyl. Jejich účastníky byly konkrétní fyzické osoby (členové stěžovatele). On sám tedy osobou oprávněnou k podání ústavní stížnosti zjevně není. Ústavní soud k tomu dodává, že tato skutečnost byla zřejmá od samotného počátku, nicméně stěžovatele, za kterého nejednala osoba práva znalá, vyzval k odstranění vad návrhu pro případ, že by se ve skutečnosti jednalo o podání konkrétní fyzické osoby nebo osob, zejména samotného Jaromíra Poura. Z korespondence mezi stěžovatelem a jeho právní zástupkyní, jež byla na jeho žádost Ústavnímu soudu zaslána, plyne, že stěžovatel byl dostatečně poučen, jak v dané věci postupovat, přičemž mu bylo vysvětleno, že není osobou aktivně legitimovanou k podání ústavní stížnosti, resp. kdo takovou osobou je, což však zůstalo bez jakékoliv odezvy z jeho strany.

Stěžovatel navíc nevyhověl výzvě Ústavního soudu, aby uvedl, proti jakému konkrétnímu rozhodnutí jeho ústavní stížnost směřuje, resp. zrušení jakého rozhodnutí navrhuje, a to i přesto, že mu i jeho právní zástupkyně vysvětlila, že není možné napadat rozhodovací činnost Okresního soudu v Příbrami obecně.

Vzhledem k tomu, že již jen pro tyto důvody bylo nutno ústavní stížnost mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků řízení podle § 43 odst. 1 písm. a), příp. c) zákona o Ústavním soudu odmítnout, Ústavní soud se již dalšími otázkami, např. zda se jedná o návrh přípustný ve smyslu § 75 citovaného zákona, nezabýval.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 19. června 2007



Jiří Mucha
soudce Ústavního soudu

Za správnost vyhotovení:

Jitka Štíhová 